

हरको थोटा गुन सभ सयो घेरै
 लाह गरि सबै जना उठि राजम
 घेर मंत्रणा गरं, तर कुन कुन वि
 ज्ञा गरेका हुन थोकुरो जाहे

कैएक जना ब्रह्मकल गर्त
 गाका फलले मंहुरि
 यसैको श्रीमां सा
 हुने सोमवार
 हरी, विट
 ले नज्जा प्रस
 हेरेको हो
 सभावले
 टकहिरा
 केहि खवने
 वो भयाको हो

कहीराको कथनरुकि, मत
 भक्तिनाक, शान्तिस्थापना हुने स
 कटम् कन, तर छाँटकाँटले भने स
 जस्तो देखिन्छ

यदि यस्तै हुनेही भने सन्धि
 गरेको उद्योग मानमा मिल्थो
 किन यसो दुर्लभ

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ विष्णुसूक्त
॥ गणेशमेकदंतं च हेरम्बं विष्णुनायः
कं ॥ लं म्बोदरं सूर्यकं लं गजवक्रं गृहा
प्रजं ॥ १ ॥ नामाष्टकार्थपुत्रस्य श्री
मन्त्रोहरप्रिये ॥ श्रोत्राणां सारभूतं च
सर्वविष्णुहरं परं ॥ २ ॥ शानार्थवाचको
गश्च गश्च निर्द्विवाचक ॥ तयोरीशं
परब्रह्म गणेशं प्रणमाम्यहं ॥ ३ ॥
एकमदः प्रधानार्थो दंतश्च वलः
वाचकः ॥ वलं प्रधानं सर्वमादेक
दंतं नमाम्यहं ॥ ४ ॥ डीनार्थवाचको
हेरम्बश्च पालवाचक ॥ परिपालकं
चं डीनानां हेरं वं प्रणमाम्यहं ॥ ५ ॥

निवाचकोविप्रोनायकं खंडना
थकः ॥ विपरखंडनकारं च नमामि वि
प्रनायकं ॥ ६ ॥ विष्णुदत्तैश्च नैवेद्यैः
यस्य लंबोदरं पुरा ॥ पित्रादत्तैश्च वि
विधैर्विडेलंबोदरं चतं ॥ ७ ॥ सूर्याः
कारौ च यत्कलौ विप्रवारणकालौ
संपडात्पानरूपौ च श्रुय कर्णनमा
म्यहं ॥ ८ ॥ विष्णुप्रसादपुष्पं च यन्मू
द्रिमुनिदत्तकं ॥ तच्छ्रेष्ठं च तत्क्रयुः
कंगजवक्रं नमाम्यहं ॥ ९ ॥ ग्रहस्था
ने च जातो यमाविर्भूतो हरगृहे ॥ वं
देगुहाग्रजं देवं सुरः सिद्धप्रपूजि
तं ॥ १० ॥ एतन्नामाष्टकं दुर्गे नामा

यंसंयुतंपरं ॥ पुत्रस्य प्रस्यंदेवे च ॥
रुकोपंतडा पृथा ॥ ११ ॥ एतन्नामाष्ट
कं देवि नामार्थं संयुतंपरं ॥ त्रिसं
ध्यं यः प्रठेन्नित्यं समुखी सर्वतो ज
यी ॥ १२ ॥ ततो विद्यापलायंते वै न
ते याद्वथोरगा ॥ गणेश्वरप्रसादे
न महाज्ञानी भवेत्क्रवं ॥ १३ ॥ पुत्रा
धीलभते पुत्रं भार्या धीविपुलां स्त्रि
यं ॥ महाजयः कवीन्द्रविद्यावांश्च
भवेत्क्रवं ॥ १४ ॥ ॥ इति श्रीगण
ेशाष्टकनामस्तोत्रं समाप्तं ॥ शुभं ॥

श्रीगुरुगणेशायनमः॥ नाराड उ
वाचः॥ अतस्तोत्रं गणेशाय पुज
नं च स होतुं॥ कवचं श्रोतुमिच्छां
प्रतं भवतारणं॥ १॥ नारायण उवा
चः॥ पूजायां सुनिवृत्तायां सभाः
मध्ये शनैश्चरः॥ उवाच विदुषु स
र्वेषां कासिनो जगतां गुरु॥ २॥
शनैश्चर उवाचः॥ सर्वविघ्नविना
शायः दुष्टप्रसनाय च॥ कवचं
विघ्नविघ्नं च ब्रह्मदेवविदां वरः
३॥ दधुवने विवादश्च शक्त्या च
मायया सह॥ तद्विघ्नप्रशमार्थं
यकवचंधारयाम्यहं॥ ४॥ विदुषु
रुवाच॥ विरयंकस्य वचं श्रीगुरु

लोकेषु विश्रुतं॥ सुगोप्यं च पुरा
दुर्द्वयं चागमेषु च॥ ५॥ उक्तं कौस्तु
भशाखायां सामवेदे मनोहरं॥ कव
चं विघ्ननाथस्य सर्वविघ्नहरं परं॥ ६॥
राज्यं देयं शिरो देयं प्राणदेयाश्च सूर्य
र्ष्यज॥ एवं भूतं च कवचं न देयं प्रा
णशंकटे॥ ७॥ अविभावति रोभा
वस्ये कयास्य च मायया॥ नित्योयमे
व दंतश्च कवचं चास्पवत्सका॥ ८॥
पूजास्य नित्यास्तोत्रं च कल्पेति संतः
तं॥ आप्यास्य जन्मनः पूर्वमुजयश्चो
षे विरे॥ ९॥ यथाममावतारेषु ज
न्मना विग्रहधारणं॥ तथा गणेश्व
रस्यपि जन्मसैलसुतोदरे॥ १०॥

कृत्वा मुनयः सर्वे जीवन्मुक्ताश्च
भारते ॥ निःशंकं च सुराः सर्वे सशु
प्रदवीमर्दकः ॥ ११ ॥ कवचं विभ्र
तां मृत्यूर्नयाति संनिधिं भिया ॥
नामुर्ध्वे यो नासुभं च ब्रह्माणेन प
राजय ॥ १२ ॥ दशालक्षजपेनैवः
सिद्धं च कवचं लभेत् ॥ यो भवेत्सि
द्धि कवचो मृत्युर्न ते तुल्यं च क्षम ॥ १३
॥ असिद्ध कवचो वाग्मीजिर जीव
महित ले ॥ सर्वत्र विजयी पूज्यो भ
वेद्गुरुण मात्रत ॥ १४ ॥ माला मंत्र
मिमं पुण्य कवचं वेदमेव च ॥ वि
भ्रतां सर्वपापाणि प्राणशयं निमुनि

श्रितं ॥ १५ ॥ भूतप्रेतपिशाचाश्च
कुष्माण्डवृक्षराक्षसाः ॥ डाकिन्योः
योगिनी चैव वेताला देव एव च ॥
१६ ॥ बालग्रहाग्रहाश्चैव क्षत्रपाला
द्वयस्तथा ॥ तेषां च सव्यमात्रेण प
लायं भीरव ॥ १७ ॥ आधयो व्याध
यो मोहाः शोकाश्चैव भयावह ॥ ना
र्याति सन्निधिं तेषां गरुदस्य यथो
रगाः ॥ १८ ॥ ऋजवे गुरुभक्ता यस्व
शिष्या यश्च काशयत् ॥ शठाय पर
शिष्या यः दुत्वा मृत्युमवाप्नुयात् ॥
१९ ॥ संसारमोहनाम्नास्य कवचस्य
प्रजापती ॥ ऋषिहंडश्च वृहती देवी
दरस्वयं ॥ २० ॥ धर्मार्थकाममोक्षेषु

मयोगप्रकिर्तिनः॥ सर्वधां क
वचानावसारभूतमिदं मुने॥ २१॥
ॐ गौं गं गोशा यस्वा हाः मेपातुमस्त
कौ॥ दान्त्रिंशदक्षरो मंत्रो ललाटं मे
सदावतु॥ २२॥ ॐ श्रीं ह्रीं श्रीं गमि
ति वसंतं पातु लोचनं॥ कर्णं च पा
तु त्रिप्रेक्षः सततं धरणीतले॥ २३॥
ॐ श्रीं श्रीं ह्रीं गमिति वसंतं पातु
नाशिकां॥ ॐ गौं गं सूर्यकर्णयस्वा
हाः पातु धरं मम॥ २४॥ दंताश्च तालु
कंजिकां पातु मेघोदशाक्षरः॥ ॐ श्रीं
लं मोदरायेति स्वाहाः गण्डं सदावतु
॥ २५॥ ॐ श्रीं विनायकायेति स्वाहाः
पृष्ठं सदावतु॥ ॐ श्रीं ह्रीं मितिकं का
लं पातु वक्षस्य लं मम॥ २६॥ ॐ गं क

रोपातु पादौ सर्वांगं सर्वविघ्नहन्॥
आलं वोदरः पातु श्रमे व्या विघ्नना
यकः॥ २७॥ दक्षिणे पातु विघ्नो नैः
कृत्यां तु गजानन॥ पश्चिमे पार्वती
पुत्रो वायव्यां शंकरात्मजः॥ २८॥ क
हस्यं सश्चोत्तरे च परिपूर्णतमस्य
व॥ ऐसान्यामेकदंतश्च हेरं वः पाः
तु बोद्धत॥ २९॥ गणधियो व्यधः पा
तु सर्वपूज्यश्च सर्वतः॥ स्वप्ने जागर
णे चैव पातु मे योगिनां गुरु॥ ३०॥ ई
तिते कथितं सर्वं सर्वमंत्रो यं विग्र
हः॥ संसारमोहनं नाम कवचं परमा
दुतं॥ ३१॥ श्री कृष्णेण पुरादत्तं गोलो
कं रासमण्डले॥ वृंदावने विनिःता

स्येति न गन्तव्यं ॥ ३२ ॥ मया उक्तं च
पुन्यं वै मुक्तैकै न दाम्युत ॥ परं व
रं सर्वपूज्यं सर्वसंकरतारणं ॥ ३३ ॥
गुरुमभ्यर्च्य विधिमतकवचंधारये
तुय ॥ कंठे वा दक्षिणे वा होः सौपि वि
ष्णुन शंसय ॥ ३४ ॥ अश्वमेध सह आ
गिराजसूयशतानिव ॥ ग्रहलोकः
वशास्यास्य कल्याणार्हतिषोदशी ॥ ३५ ॥
इदं कवचमज्ञात्वा यो भवं कं फरा
त्मजं ॥ शतलक्षप्रजप्नोपि न मंत्रमि
द्विदायक ॥ ३६ ॥ ॥ इति श्रीवल्लभ
वर्ते महापुत्राणे गणेशखंडे गणेश
सपूजनं नाम कवचं समाप्तं ॥ ३७ ॥
॥ शुभमस्तु सर्वदा सिद्धिरस्तु शुभं

श्रीगणेशाय नमः ॥ नारायण उवाच ॥
अथ विष्णुश्रु मे काले देवैश्च मुनिभि
ः सह ॥ पूजयामास तं कालमुपहा रै
रनुत्तमै ॥ १ ॥ सर्वग्रेतव पूजाच्च मया
दत्तासुरोत्तम ॥ सर्वपूज्यश्च योगींद्रो भ
ववत्सेत्युवाच तं ॥ २ ॥ वनमालां दक्षीत
सै ब्रह्मज्ञाने च मुक्तिदं ॥ सर्वसिद्धिं प्र
दाये वचकारात्मसमं हरि ॥ ३ ॥ इदो उ
वाचि चारुणि चोपहा राणि षोडश
॥ तन्नामकरणं च के मुनिभिश्च स
मं सुरै ॥ ४ ॥ विष्टे शश्च गणेशश्च हे
रं जगज्जानन ॥ लंघोदरश्चैव कदंतः
सूर्यकोटो विनायक ॥ ५ ॥ एतान्यष्टौ
नानामानितवकारः सनातन ॥ आ ॥

पदापयामासचानयामासमुनिः
॥६॥ सिद्धासनंददौधर्मसमैवलाः
कमंडलं ॥ शंकरयोगयंतवतत्वज्ञा
नमुदुर्लभं ॥ ७ ॥ रत्नसिंहासनंशक्रः
ः सूर्यश्रमणिकुंडलं ॥ माणिक्यमालां
चंद्रश्रकुवेरश्चकिरिटकं ॥ ८ ॥ बंदि
शुद्धचवसनंददौ. तस्मै हुतासनः ॥
रत्नकनकवरुणवायुरक्तांगुलीय
कं ॥ ९ ॥ क्षीरोदोद्भवसद्रत्नरचितं व
लयंवरं ॥ मंजीरं. चाधिकेयूरंददौप
द्मालयाहुने ॥ १० ॥ कण्ठभूषांचसा
वित्रि. भांतीहारमुज्ज्वलं ॥ क्रमेण स
र्वदेवाश्च. देवश्चकौतुकंददु ॥ ११
॥ मुनयः पर्वताश्चैवरत्नानिविविध

निच ॥ वसुंधरांददौ तस्मै वाहना
चमूषिकं ॥ १२ ॥ क्रमेण सर्वदेवाश्च
मुनयः सर्वतास्तथा ॥ गंधर्वाः किंक
रायश्चामनवोमानवास्तथा ॥ १३ ॥
नानाविधानिद्रव्यानिस्त्रादनिमधुरा
णि च ॥ मृगांचक्रश्चते सर्वक्रमेण भ
क्तिपूर्वकं ॥ १४ ॥ पार्वतिजगतां माना
स्मेराननसरोरुहा ॥ रत्नसिंहासने
पुत्रे वासयामास नारद ॥ १५ ॥ सर्व
तीर्थोदकानांचकलशानां शतेन च
स्नापयामास वेदोक्तमंत्रेण मुनिभिः स
ह ॥ १६ ॥ अग्निशोवे च वसने. ददौ तस्मै
सतीमुदा ॥ गोदावर्षुदकं पाप्रमर्षगं
गोदकेन च ॥ १७ ॥ दुर्वाभिरक्षतैः पुष्पैश्च
घनेन समन्वितं ॥ पुष्करोदकसाजीय.

नराचमनीयक ॥ १८ ॥ रत्नपात्रेमधुप
कं मासवंशार्कशचितं ॥ ह्मानीयंविष्णु
नैलं चसर्वाग्रनाविनिर्वितं ॥ १९ ॥ अ
मुल्यरत्नचितं चारुणीभूषणानिचः
॥ परिजातप्रसूतानां मात्यानिशतका
निच ॥ २० ॥ मालतिचंपकादीनां पुष्पा
णिविविधानिच ॥ पूजायाहोणिघत्रा
णि तुलसीवार्जतानिच ॥ २१ ॥ चंदनागु
रुकल्लरीकंकुमानिचनारद ॥ रत्नप्र
दीपत्राततंचपरितोददौ ॥ २२ ॥ तत्प्रियं
वैवजैवप्रतिललङ्कपर्वतं ॥ यदगोधू
मचूर्णानां पिष्टकानां चपर्वतं ॥ २३ ॥
पक्वानानां पर्वतंच सुखाडसुमनोहरं
॥ पर्वतं स्वस्तिकानां च सुखाडशार्कश
चितं ॥ २४ ॥ गुडाकाजां चलाजानां च

धुकानां चपर्वतं ॥ शाल्यं जानां पिष्टक
नां पर्वतं च जनेः सह ॥ २५ ॥ कलशानां
चपयशालक्ष्णाणिकलमानां च दर्शनां
नारदपूजने ॥ २६ ॥ मधुनां कलशा
नां च त्रिलक्ष्णाणि च संडरि ॥ सर्पिषां
कलशानां च पंचलक्ष्णाणि नारद ॥ २७ ॥
॥ डाडिमानां श्रीफलानां चासंख्यानि
फलानिच ॥ खर्जुराणां कंदानां च वृ
क्षां विविधानिच ॥ २८ ॥ श्रावणाणं पन्नः
सानां च कदलीनां च नौद्रफलानिना
रिकेलानामसंख्यानिददौ मुदा ॥ २९ ॥
अन्यानि परिपक्वानि कालदेशोद्भवा
निच ॥ ददौ तानि महामाया स्वादूनि म
धुरानिच ॥ ३० ॥ खर्चं मुनिर्मलं वैवक
र्षादि सुवासितं ॥ गंगाजले च पानं

पुनराजमनीयकं ॥ ३१ ॥ तावत्तु चरं
रम्पं कर्पूरादि सुवासितं ॥ सुवर्णपात्रश
तकं परिपूर्णं च नारदं ॥ ३२ ॥ शैलेश्वरिः
शैलराजः शैलजः शैलराजतः ॥ शैलरा
जाप्रयामात्याप्रपूजः शैलमात्मजं ॥ ३३
ॐ श्रीं श्रीं श्रीं ॥ गणेशाय वल्लभाय वा
रवेः सर्वसिद्धिप्रदेशाय विष्णेशाय नमो
नमः ॥ ३४ ॥ ॥ द्वात्रिंशदक्षरो माला मंत्रो य
सर्वकामिकः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणां फ
लदा सर्वसिद्धिदा ॥ ३५ ॥ पंचलक्षजपे
नेव मंत्रसिद्धिस्तु मंत्रिण ॥ मंत्रसिद्धिर्न
वेदस्य सच विष्णुश्च भारतै ॥ ३६ ॥ विष्णो
निचपलायंते तं नाम स्मरणेन च ॥ स वा
ग्मी नाम महासिद्धः सर्वसंपत्समन्वितः ॥ ३७
॥ वाक्यनिर्जडतां याति तस्य साक्षात्पु

निश्चितं ॥ महाकवींद्रो गुणवान्विदुषा
वगुरो गुरु ॥ ३८ ॥ संपूज्यानेन मंत्रेण
देवाश्चानंदस्तुता ॥ नानाविधानि वा प्रा
निवाद्या मासुरुत्सवे ॥ ३९ ॥ ब्राह्मण
भोजयामासुः कारयामासुरुत्सवं ॥ द
दुर्दानानि तेभ्यश्च वंदिभ्यश्च विसेवतः
॥ ४० ॥ नारायण उवाच ॥ अथ विष्णुः स
भामध्ये संपूज्यतं गणेश्वरं ॥ तुष्टाव
परया भक्त्या सर्वविघ्नविनाशकं ॥ ४१
॥ विष्णु उवाच ॥ ईसत्वांस्तो नुमिच्छामि
ब्रह्मज्योतिः सनातनं ॥ निरूपितमशकौ
हं मनिरूपमनीहकं ॥ ४२ ॥ प्रवरं सर्व
देवानां सिद्धानां योगिनां गुरुं ॥ सर्वस्वः
कंपं शर्वेशं शान्तसिं सरीरिणं ॥ ४३ ॥
अथ कृमक्षरानित्यं सत्यमात्मस्वरु

नमो वायुमुल्यातिनिर्लिप्तमक्षतंस
वसाक्षिणं ॥ ४४ ॥ संसारार्णवपारेचमा
यापोतेमुदुर्लभं ॥ कर्णधारस्वरूपं च
भक्तानुग्रहकातरं ॥ ४५ ॥ वरं वरेण्यं
वरं वरदानामयीश्वरं ॥ सिद्धं सिद्धिः
स्वरूपा च सिद्धिर्दं सिद्धि साधनं ॥ ४६ ॥
ध्यानानिरक्तं ध्येयं च ध्यानसाध्यं च
धार्मिकं ॥ धर्मज्ञं धर्मफलदं धर्मसा
क्षिणमीश्वरं ॥ ४७ ॥ वीजं संसारवृक्षा
णं संकरं च तथा श्रयं ॥ त्रीपुंनपुंस
कानां च रूपमेतदतींद्रियं ॥ ४८ ॥ सर्वा
ग्रामं पूज्यं च सर्वपूज्यं गुणार्णवं ॥
स्वेच्छया सगुणं ब्रह्मनिर्गुणं चापि स्वे
च्छया ॥ ४९ ॥ स्वयंप्रकृतिरूपं वप्राः

कृतं प्रकृतः परं ॥ त्वां लोनुमक्षमो न
तः सहस्रः वदनेन च ॥ ५० ॥ नक्षमः पं
चवक्रश्च नक्षमश्चतुरानन ॥ सरस्वती
नक्षकाचः शक्तो हंत वस्तुतो ॥ ५१ ॥ नक्ष
कात्ते चतुर्वेदाः केवाते वेदवदिन ॥ इत्ये
वं त्वं न कृत्वा सुरेशं सुरसंसदि ॥ ५२ ॥
सुरेशश्च सुरैः सार्द्धं विरसामरमापति ॥ इ
दं विष्णुकृतं लोत्रं गणेशस्य च यः पठे
त् ॥ ५३ ॥ सायं प्रातश्च मध्याह्ने भक्तियु
क्तः समाहितः ॥ तदिष्टं निष्कुरुते वि
शेषशततंतुने ॥ ५४ ॥ वर्द्धयत्सर्वक
ल्याणं कल्याणजनकः सदा ॥ यात्राका
ले पठित्वा तु यो याति भक्तिपूर्वकं ॥ ५५ ॥
तस्य सर्वाभीष्टसिद्धिर्भवति वनशंभय
॥ तेन दृष्टं चतुःस्वप्नं सुखप्रमप्रायते

५६॥ कदाचि नमवेतस्य ग्रहपीडासु
दाहण॥ भवेदि नाशः शत्रूणां वंधूनां
वविवर्द्धनं॥ ५७॥ शत्रुद्विघ्ननाशश्चस
श्वशं पदिवर्द्धनं॥ त्विरा भवेद्गृहे लः
क्षिः पुत्रपौत्रविवर्द्धनी॥ ५८॥ सर्वैः
श्वर्थे द्विरत्रैव वां ते विष्णुः मंडल मे
न॥ फलं वसर्वतीर्था नां यज्ञानां तद्र
वेद्भुवं॥ महतां सर्वदेवानां श्रीगण
ेशप्रसादतः॥ ६०॥ इति श्रीब्रह्मवैव
र्ते महापुराणे गणेशसंवादे विष्णुः
होतृगणेशस्तोत्रं संपूर्णं समाप्तं
शुभस्तु सर्वसिद्धिरस्तु॥ शुभं॥

॥ ०॥

॥ २॥

॥ ०॥

श्रीगुरुगोप्याय नमः॥ ॥ श्रीपार्वत्यै
नमः॥ कृष्णजानंति सांभद्रनाहं न्यां
ज्ञातुमीश्वरी॥ केवा जानंति वेदज्ञा वे
डावा वेदकारकं॥ १॥ त्वदंशात्तां न जा
नंति कथं ज्ञास्यंति तत्कलां॥ त्वेवापि त
त्वे जानासि किमन्ये ज्ञातुमीश्वरः॥ २॥ स
द्मात्सुदमतमो व्यक्तः स्थूलात्स्थूलत
मो महान्॥ विश्वत्वं विश्वजस्त्वं च वि
श्वबीजः सनातनः॥ ३॥ कार्यत्वं कारणत्वं
च कारणत्वं च कारणं॥ तेजस्वरूपो भ
गवान्विशकारो निराश्रयः॥ ४॥ निर्लि
प्तो निर्गुणः साक्षी स्वात्मा रामः परात्प
रः॥ प्रतिशो विराट् बीजं विराट् रूपस्त्वमे
व च॥ ५॥ सगुणस्त्वप्राकृतिकः कल
यासृष्टिहेतवे॥ प्रकृतिस्त्वपुमांस्त्वं च

वदन्त्योनकविद्वेत् ॥ ६ ॥ जीवत्वं साक्षिः
लोभोगी स्वात्मनः प्रतिविंवक ॥ कर्मत्वं
कर्मवीजत्वं कर्मणां फलदायक ॥ ७ ॥
ध्यायन्ति योगिनस्ते जस्त्वदी यमशरिणि
वैष्णवाश्चैव साकारकमनीयं परात्परं
८ ॥ केचिच्चतुर्भुजं शान्तं लक्ष्मीकांतं म
नोहरं ॥ शंखचक्रगदापद्मधरं पीतां
स्वरं परं ॥ ९ ॥ द्विभुजं कमनीयं च किशो
रं श्यामसुंदरं ॥ शान्तं गोपांगणकांतं रत्न
भूषणभूषितं ॥ १० ॥ एवं ते जस्विनं भ
क्ताः सेवन्ते सततं मुदा ॥ ध्यायन्ते योगिनो
यत्कृतस्ते जस्विनं विना ॥ ११ ॥ त्वत्ते जो
विभ्रतां देवदेवानां ते जसापुरा ॥ आविर्भू
ता सुराणां च वधाय ब्रह्मणा सुता ॥ १२ ॥
नित्यातेजः स्वरूपा हं विष्णुत्वविग्रहं विभो
॥ श्रीरूपकमवीयंत दिधाय समुपस्थि

ता ॥ १३ ॥ मायया तव माया ह मोहयित्वा
सुरासुरा ॥ निहत्स्य सर्वान् शैलेन्द्रमगम
तं हिमालयं ॥ १४ ॥ ततो हं संस्तुता देवैस्त
रकाक्षेण भीदितैः ॥ अभूवदक्षजायाया
ः शिवस्त्री तत्र जन्मनि ॥ १५ ॥ त्यक्त्वा देहं
दक्षयज्ञोऽश्विवाहं शिवमिदया ॥ अभ
वं शैलजायायां शैलजा च स्वकर्मणा
॥ १६ ॥ अनेकतपसा प्रापः शिवश्चापि
ह जन्मनि ॥ पाणिं जग्राह मे योगी प्रा
र्थितां ब्रह्मणा विभू ॥ १७ ॥ शृंगारजं च
तत्ते जो नालभं देवमायया ॥ स्त्रौमित्वा
मेव ते नेशपुत्रदुःखेन दुःखित ॥ १८ ॥
व्रते भवद्विधं पुत्रं लब्धुमिच्छामि सांप्र
तं ॥ देवेशा विहिता वेदे स्वांगे स्वस्वामिद
क्षिणा ॥ १९ ॥ श्रुत्वा सर्वं रुपासिंधो क

यानां कर्तुमर्हसि ॥ इत्युक्त्वा पार्वतित
त्र विरराम च नारद ॥ २० ॥ भारते पार्व
ती स्तोत्रं यः शृणोति सुश्रूयत ॥ स तु
त्रैलभते नूनं विष्णु तुल्यपराक्रमः
॥ २१ ॥ संसृज्य सारं हविष्या श्री. हरि म
भ्यर्च्य भक्तिन ॥ सुपुण्य कवतफलं
लभते नात्र संशय ॥ २२ ॥ कृष्ण स्तोत्र
मिदं ब्रह्म सर्वसंपदिवर्द्धनं ॥ सुखं दं
मोक्षदं सारं त्वामि सो भाग्यवर्द्धनं ॥ २३
॥ सर्वशौचार्थं वीजं च यशो राशिं विव
र्द्धनं ॥ हरिभक्तिव्रतं तत्त्वज्ञानवृद्धि वि
वर्द्धनं ॥ २४ ॥ इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महा
पुराणे गणेशखंडे पुंन्य कवते श्री कृ
ष्ण स्तोत्रं सम्पूर्णम् समाप्तं ॥ शुभमस्तु
सर्वदा सिद्धिरस्तु ॥ ११ ॥ ॥

श्री गणेशाय नमः ॥ नारायण उवाच ॥
उत्पातस्यैव कवचं यंत्रं च षोडशाक्षरं
सतुष्टं श्रुजगन्नाथो जगतां हितकार
णं ॥ १ ॥ ॐ श्री श्री ॥ महालक्ष्मणे हरि
प्रिया ये स्वाहा ॥ यदौतस्यैव कवचात् ॥ इ
दमेव महासनुं ॥ २ ॥ ध्यानं च सामवेदोः
कंगोपनीयं सुदुर्लभं ॥ सिद्धे मुनिंदे
दुः प्रायश्चित्तं सिद्धिप्रदं शुभं ॥ ३ ॥ श्वेत
चं पकवर्णं भांशतचंद्रसमप्रभां
वक्रिशुद्धं शुकाधानं रत्नभूषणभू
षितां ॥ ईषद्रास्यं प्रशान्नास्यं भक्तानु
ग्रहकातरां ॥ कस्तुरि विंदुमध्यास्यं
दूरविंदुभूषितां ॥ ४ ॥ अमूल्यरत्नरवि
तकंडलां ज्वलभूषितां ॥ विभ्रतिकवः
रीभारं माल्यती माल्यशोभितां ॥ ५ ॥ सह

अदलपद्मसुखां सुखां च सुमनोहरां ॥ १॥
तां च श्रीहरेः कांतां मां भजे जगता प्रसू
॥ ७॥ ध्याने नानेन देवेन्द्र ध्यात्वा ल
क्ष्मीमनोहरां ॥ भक्त्या दास्यामि तस्यैव
बोमहाशयिणोऽश ॥ ८॥ सुत्वातेन स
वेनेव वक्ष्यामि नानां धव ॥ नत्वा तां वरं
गृह्णित्वा च रमिष्यसि सुनिर्वृतां ॥ ९॥
स्तवनं शृणु देवेन्द्र महा लक्ष्मीः शुभ
प्रदं ॥ कथयमि सुगोप्यं च त्रिषु लोके
षु दुर्लभं ॥ १०॥ नाशय हर्षं च ॥ ११॥
देवी त्वां स्तोतुमिच्छामि मदमः स्तोतुमी
श्वरी ॥ बुद्धेर गोचरां शूदमांते ओरुपांस
नातनी ॥ ११॥ अत्यं निवचनि वचनीयां
च कोसा निर्वक्तुमीश्वरी ॥ त्वेक्षामयी
निराकारां भक्तानुग्रहविग्रहा ॥ १२॥

स्तोमि वाङ्मनसोपासं किंचाहं जगदं वि
के ॥ परांचतुर्णं वेदानां परिवीजं भवा
णं वै ॥ १३॥ सर्वशास्त्राधिपे देवी सर्वा सा
मप्रिसंदं गोपीनां चैव गोपानां ज्ञाना
नां ज्ञानिनां तथा ॥ १४॥ वेदानां च वेदवि
दां जननी वर्णयामि किं ॥ यथाविना जग
त्सर्वं स वस्तु निष्कलं भवे ॥ १५॥ तथा
स्तनां धवालां मां त्रावस्तु त्वया सह ॥ प्र
सीद जगतां मातरं दास्यामि तिकातरां ॥
१६॥ वयं त्वं चरणं भोजे प्रसन्ना शरण
गता ॥ नमः शक्ति स्वरूपायै जगत्मात्रे न
मो नमः ॥ १७॥ ज्ञानदायै बुद्धिदायै सर्वदा
यै नमो नमः ॥ हरिभक्तिप्रदायिने मुक्ति
दायै नमो नमः ॥ १८॥ सर्वज्ञायै सर्वदायै
सर्वदायै नमो नमः ॥ कुपुत्राः कुत्रचित्सं

जनकुतश्चित्कुमारका ॥ १८ ॥ कुत्रमा
तापुत्रडोषान्तविज्ञायवगच्छति ॥ हेमा
तदर्शनं देहि स नान्धात्वालकानि व ॥
२० ॥ कयां कुरु कृपासिंधु प्रियेस्मान्भक्तौ
वत्तले ॥ इत्येवं कथितं वत्सपद्मायाश्च
शुभावहं ॥ २१ ॥ सुखदं पुण्यदंतारं मोक्षः
दं सुखदायकं ॥ इदं स्तोत्रं महापुण्यं पूजा
काले यथा पठेत् ॥ महालक्ष्मी गृहं तस्य
न जहाति कदाचन ॥ २२ ॥ इत्युत्कार्थं
महर्षिस्तं च तत्रैवांतरधीयत ॥ देवो जग
मक्षी रोडे सुरे साङ्घित वात्रया ॥ २३ ॥ ॥
इति श्री ब्रह्मवैवर्ते महापुण्ययोगे श्री
खंडे महालक्ष्मीस्तव वाच्य पूजाविधि
न कथं न जानं संपूर्णं समाप्तः शुभम्
सर्वपापिहिरस्तु ॥ ॥ शुभम् ॥ ॥ ० ॥

॥ १९ ॥ नमो श्री गुरुगणेशाय नमः ॥
ब्रह्मवाचः ॥ कृत्वा त्रिकालं स्नानं च म
त्रेणानेन भास्करं ॥ संसेष्य भास्करं भ
क्त्या निरुजौ च भविष्यथ ॥ १ ॥ ॐ न
मो भगवते सूर्याय परमात्मने ॥ स्वा
हेत्यनेन संत्रेण सावधानं टिवाकरं
॥ २ ॥ संपूज्य भक्त्या दत्वा वैद्योपचागा
निषोदश ॥ एवं संवत्सरं यावद्भूवं सु
क्तौ भविष्यथ ॥ ३ ॥ अपूर्वकव्यंतस्य
युवाभ्यां प्रददाम्यहं ॥ यदंतं गुरुणा
पुर्वमिंद्रा यस्मीति पूर्वकं ॥ ४ ॥ तत्सह
श्रमगो गाय श्रापेन गौतमस्य च ॥ अ
हल्या हरणे नैव पापमुक्ताय संक
टे ॥ ५ ॥ इत्युत्तरं स्थापय ॥ ॥ इन्द्रं
एव प्रवक्ष्यामि कवचं परमाहुतं ॥ य

दुन्यामुनयः पूजा जीवन्मुक्ताश्च भा
 रते ॥ ६ ॥ कवचं विभ्रतो व्याधिर्न या
 ति सन्निधिं भिया ॥ यद्वा दृष्ट्वा वै न
 नेयं पलायते भुजंगम ॥ ७ ॥ शुद्धाय
 गुरुभक्ताय स्वशिष्याय प्रकाशये
 त ॥ खलाय परशिष्याय दत्त्वा मृत्यु
 मवाप्नुयात् ॥ ८ ॥ जगद्विलक्षणस्या
 स्वकवचस्य प्रकीर्तित ॥ सयः पूत
 करं शरं सर्वपापघ्नं शनं ॥ ९ ॥ ॐ
 श्री श्री सूर्याय स्वाहा मे पातु
 मस्रकं श्रष्टा दशाक्षरो मंत्रः कपो
 लं मे सदा वतु ॥ १० ॥ ॐ श्री श्री श्री
 श्री सूर्याय स्वाहा मे पातु नासिकां
 ॥ यक्ष मे पातु सूर्यश्च तारका च

विकर्तन ॥ ११ ॥ भास्करश्चोदरं पातु
दंतं दिनकरः सदाः ॥ प्रचण्डः पातु
गंदमेमार्तडः कर्णमेव च ॥ १२ ॥
मिहिरश्च सदा कंधं पातु जंघे च
पूषण ॥ वक्षः पातु विशश्चत्नाभि
सूर्यः स्वयं सदा ॥ १३ ॥ कंकालं मे सदा
पातु सर्वदेवनमस्कृत ॥ करौ पातु सदाः
ब्रध्नः पातु पादौ प्रभाकर ॥ १४ ॥ विभाक
रो मे सर्वांगे पातु संततमीश्वर ॥ इति ते
कथितं वत्स कवचं सुमनोहरं ॥ १५ ॥
अगदिलक्षणं नाम त्रिजगत्सु सुदुर्ल
भं ॥ पुरा दत्तं च मनवे पुलस्त्यः पुष्करे
मुदा ॥ १६ ॥ मया दत्तं तु तृभ्यं वयस्मै न
दास्यति ॥ आधितो मुञ्जे ते त्वं च कवच

सप्रशादत ॥ १७ ॥ मद्यवत्तोगमुक्तश्च न
 विष्यति न शंसय ॥ लक्षवप्रह विष्वाशी
 यत्फलं लभते नरः ॥ १८ ॥ तत्फलं लभ
 ते नूनं कवचस्यास्यधारणान् ॥ ईदं कव
 चमज्ञात्वा यो मूढो भास्करं जपेत् ॥ दश
 लक्षप्रजप्तोऽपि न मंत्रः सिद्धिदायकः ॥ १९
 ॥ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे गणे
 शखंडे सूर्ये कवचं संपूर्णं समाप्तः शुभम्
 सर्वदा सिद्धिरसुः ॥ शुभम् ॥ ॥ ० ॥ ॥
 श्रीगुरुगणेशाय नमः ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥
 धृत्वेदं कवचं वत्सो कृत्वा च त्वनरवे
 युवां व्याधिविनिर्मुक्तो निश्चितं च न विष्य
 थ ॥ १ ॥ त्वनं सामवेदोक्तं सूर्यस्य व्याधि
 मोचनं ॥ सर्वपापहरं सारं श्रीशरोपकरं

परं ॥ २ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ त्वं ब्रह्म परमं धाम ज्यो
 तिरूपं सनातनं ॥ त्वामहं स्तोतुमिच्छामि
 भक्तानुग्रहकातरं ॥ ३ ॥ त्रिलोकलोचनं
 लोकनाथपापप्रमोचनं ॥ तपसां फल
 जितारं दुःखदं पापिनां घदा ॥ ४ ॥ कर्मनु
 रूपफलदं कर्मबीजदयानिधिं ॥ कर्म
 रूपक्रिया रूपं मरूपं कर्मबीजकं ॥ ५
 ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशानामंशं च त्रिगुणा
 त्मकं ॥ व्याधिदं व्याधिहंतारं शोकमोह
 भयापहं ॥ ६ ॥ सुखदं मोक्षदं सारं भक्ति
 दं सर्वकामदं ॥ सर्वेश्वरं सर्वरूपं साक्षि
 णं सर्वकर्मणं ॥ ७ ॥ प्रत्यक्षं सर्वलोका
 नामप्रदं रूढकं ॥ शश्वदसहरं पश्चा
 दसदं सर्वसिद्धिदं ॥ ८ ॥ सिद्धिरूपं च सि
 द्देशं सिद्धानां परमं गुरुं ॥ त्वं राजमि

दे प्रोक्तं गुह्यं गुह्यतमं परं ॥ त ॥ त्रिसंध्यः प
 ठेन्नित्यं सर्वव्याधिः प्रमुच्यते ॥ अंधकुष्ठं च
 डारिद्र्यं रोगशोकभयं कलि ॥ १० ॥ तस्य न
 स्थितिर्विश्वेशः श्रीसूर्यरूपयाश्रुतं ॥ महा
 कुष्ठिचगलितं चक्रहीनो मृदाव्रणी ॥
 ११ ॥ यदमग्रसोमहश्रुती नाना व्याधि
 युतोपि च ॥ माशंकत्वाहविष्यान्नं श्रुत्वा
 समुच्येते क्रवं ॥ १२ ॥ ह्यानंच सर्वतीर्थानां
 लभ्यते नात्र संशयः ॥ पुष्करं गच्छथः श्रीः
 पुंभास्करं भजत श्रुतौ ॥ १३ ॥ इत्येवमुक्त्वा
 सविधिं जंगमत्वालं यमुदा ॥ तोनिष्ये ॥
 यदिने शान्तं निरुजौ तौ बभूवतु ॥ १४ ॥ इ
 त्यबं कथितं वत्सकिं भूयः श्रोतुमिच्छसि
 ॥ सर्वविघ्नहरं सारं विघ्नेशविघ्नकारणं
 ॥ १५ ॥ तत्रैव एव नेन तं श्रुत्वा मुच्यते नात्र

शंसय ॥ १६ ॥ इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महा
 पुराणे शांतिप्रसंगे देविघ्नेशविघ्नकारण
 सूत्रे सप्तसमाप्तः शुभम् ॥ ॥ शुभम् ॥
 ॐ नमः श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ नारद उवाच
 ॥ भगवन् ह्येनमिच्छामि कं मंत्रं भगवान् भ
 वः ॥ रूपयापश्रुत्वा मायकिं स्तोत्रं कवचं
 ददौ ॥ १ ॥ को वामं त्रं तथा राधः किं फलं क
 वचस्य च ॥ त्वनस्य फलं किं वा तद्भवाः
 च कुर्महसि ॥ २ ॥ नारायण उवाच ॥
 मंत्रा राधो हि भगवान् मरि पूरितमः स्व
 यं ॥ गो लोकनाथः श्रीरुद्रो गोपगोपी
 श्वरः प्रभू ॥ ३ ॥ त्रैलोक्यविजयं नाम क
 वचं परमाद्भुतं ॥ त्ववराजं महापुण्यं
 विभूति योगसंभवं ॥ ४ ॥ मंत्रकल्प त
 रं नाम सर्वकामफलप्रदं ॥ ददौ पर

भुराणां यः सन्नपवतसन्निधौ ॥ ५ ॥ स्वयंप्र
 भातडीतीरे पारिजातवनोत्तरे ॥ आश्रमे
 लोकदेवस्य माधवस्य च सत्तके ॥ ६ ॥
 ॥ श्रीमहोदयः ॥ ॥ वत्सगच्छ म
 हाभागा भृगुवंससमुद्रद ॥ पुत्राभि
 कोसिमेषे मृगाकवचग्रहाण कुरु ॥
 ७ ॥ श्री एशमप्रवक्ष्यामि ब्रह्मा एतद
 माहुतं ॥ त्रैलोक्यविजयं नाम श्रीकृ
 त्स्य जयावहं ॥ ८ ॥ श्रीकृष्णेन पुरु
 दत्तं गोलोकोपिकाश्रमे ॥ रासमं
 एलेमये च मंत्रं ददावनेवने ॥ ९ ॥
 ॥ अतिगुह्यतरं जलसर्वमंत्रौ ववि
 ग्रहं ॥ पुण्यात्पुण्यतरं ये वपुर्हने
 हाददामिते ॥ १० ॥ यद्वा यद्वा

देवीमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ शुभंति
 शुभंमहिषं रक्तवीजं जघानह ॥ ११ ॥
 ॥ यद्वा भगवांकेषो विधत्ते विश्वमेव
 वा ॥ यद्वा कूर्मराजश्च शेषं भवली
 लया ॥ १२ ॥ यद्वा भगवान्वायुर्विश्वा
 धारो विभुः स्वयं ॥ यद्वा वह्निः सिद्धकु
 वरश्च धनेश्वर ॥ १३ ॥ यद्वा पठनादि
 द्यो देवानामधिपः स्वयं ॥ यद्वा भातिभु
 वने तेजोराशिः स्वयं रवि ॥ १४ ॥ यद्वा वाय
 ठनाद्येन्द्रो महाबलपराक्रम ॥ अगस्त्य
 सागरात्मन् यद्वा पठनात्ययो ॥ १५ ॥
 वकारं तेजसा जीर्णं देवं वातापि संज
 कं ॥ यद्वा पठना देवी सती धारावत्स
 धरा ॥ १६ ॥ यद्वा पठनात्पूता गंगा
 भुवनावावनी ॥ यद्वा जगतां साक्षी

धर्मो धर्ममृतां वर ॥ १७ ॥ सर्वविद्याविदे
 बीसा यद्वाचसरस्वती ॥ यद्वाजा
 नां लक्ष्मी रत्नधात्री परात्परा ॥ १८ ॥ य
 द्वा पठना देवान्सावित्री प्रमुखा व
 व ॥ वेदाश्च धर्मवक्तारो यद्वा पठ
 नाद्भुगो ॥ १९ ॥ यद्वा पठनाद्भुते
 जस्वी ह्यवाहन ॥ सनत्कुमारो भगवा
 न्यद्वा ज्ञानिनां वर ॥ २० ॥ दातव्यं क
 ल्मभक्ताय साधवे वमहा मुने ॥ शठा
 यपरशिष्ठा यद्वामृत्युमवाप्नुया
 त ॥ २१ ॥ त्रैलोक्यविजयप्राप्तौ विनि
 योगः प्रकीर्तित ॥ परात्परं च कवचं
 त्रिभुल्लोकेषु दुर्लभं ॥ २२ ॥ प्रणवो मे
 श्वरः पातु श्रीकृष्णाय नमः सदा ॥ पा
 यात्कपालं कृष्णाय स्वाहेति पंच

माक्षर ॥ २३ ॥ कृष्णेति पातु नेत्रे च क
 ल्मस्वाहेति तारकां ॥ हृदये नमः इत्यंश
 लतां पातु मे सदा ॥ २४ ॥ ॐ गोविंदाय
 स्वाहेति नासिकां पातु सततं ॥ गोपाः
 लायनमोगा एते पातु मे सर्वतः सदा ॥
 २५ ॥ क्लीं कृष्णाय नमः कर्णौ पातुः
 कल्पतरुर्मम ॥ ॐ कृष्णाय नमः श
 र्वात्पातु मे धरयुगलं ॥ २६ ॥ गोविंदा
 य नमः स्वाहेति कण्ठं मे पातु सर्वतः ॥ न
 मो गोपांगनो शायवक्षो पातु सदा मम
 ॥ २७ ॥ ॐ गोपेशाय स्वाहेति कंधौ पा
 तु सदा मम ॥ नमः किशोरवेशाय स्वा
 हा पृष्ठं सदा वतु ॥ २८ ॥ उदरं पातु मे
 नित्यं मुकुंदाय नमः सदा ॥ ॐ क्लीं कः

ल्माय स्वाहेति करौ पातु सदा मम ॥ २८ ॥
 ॐ विष्णवे नमो वाट युग्मं पातु सदा म
 म ॥ ॐ श्री नगवते स्वाहा नखरं पातु मे
 सदा ॥ ३० ॥ ॐ नमो नरायणायैति नख
 रं ध्वं सदा वतु ॥ ॐ श्री श्री पद्मनाथ ना
 भिं पातु सदा मम ॥ ३१ ॥ ॐ सर्वेशाय स्वा
 हेति कंकालं पातु मे सदा ॥ ॐ गोपीरम
 णाय स्वाहा नितं वं पातु मे सदा ॥ ३२ ॥
 गोपिका प्राणनाथाय पादौ पातु सदा
 मम ॥ ॐ केशवाय स्वाहेति मम केशा
 सदा वतु ॥ ३३ ॥ ॐ नमः कृष्णाय स्वाहे
 ति ब्रह्मरं ध्वं सदा वतु ॥ ॐ माधवाय स्वा
 हेति रेमानि सर्वदा वतु ॥ ३४ ॥ ॐ श्री
 श्री हरिकेशाय स्वाहा सर्व सदा वतु ॥ प
 रिपूर्णतम कृष्ण प्राच्यां मां सर्वदा व

तु ॥ ३५ ॥ स्वयं गो लोकनाथो मामानेय्य
 दिशिरदातु ॥ पूर्ण ब्रह्म स्वरूपं वदक्षि
 णे मां सदा वतु ॥ ३६ ॥ नैऋत्यां पातु मां
 कृष्णः पश्चिमे पातु मां हरिः गोविंदः पा
 तु मां दक्षाय व्यादिशि नित्यं दक्ष ॥ ३७ ॥
 उत्तरे मां सदा पातु रक्षिका नां दिशो मणि
 : ॥ ऐशान्या मां सदा पातु वृंदावनविहा
 रकृत ॥ ३८ ॥ वृंदावनी प्राणनाथ पा
 तु मां मूर्धदेशतः ॥ सदैव माधव पातु
 बलिहारि महाबल ॥ ३९ ॥ जले स्थले
 वांतरि दोनृ सिंहः पातु मां सदा ॥ स्व
 ने जागरणे दक्षाय पातु मां माधवः स्व
 यं ॥ ४० ॥ सर्वा जरात्मानिर्लिप्ता रक्ष
 मां सर्वतो विभू ॥ इति ते कथितं व

तसर्वमत्रौप्यविग्रहं ॥ ४१ ॥ त्रैलोक्यवि
 जयनामकवचं परमाद्भुतं ॥ मया श्रुतं
 कृष्णवक्त्रात्प्रवक्तव्यं न कस्यचित् ॥
 ४२ ॥ गुरुमभ्यर्च्य विधिवत्कवचं धा
 रयतु यः ॥ यदिस्यात्सिद्धिकवचो जीव
 भुक्तो भवेत्तुल्यः ॥ ४३ ॥ निश्चितं कोटि
 वृद्धिं वर्षाणां पूजाया फलमाप्नुया
 त् ॥ राजसूयहोत्राणि वा जघे यायु
 तानि च ॥ ४४ ॥ अश्वमेधायुतान्येव
 नरमेधायुतानि च ॥ महदा नानि या
 न्येव प्रादक्षिण्यं भुवस्तथा ॥ ४५ ॥ त्रै
 लोकाविजयस्यास्य कलां नार्हति
 षोडशी ॥ व्रतोपवासनिधमस्वाधा
 याध्ययनं तपः ॥ ४६ ॥ स्नानं च सर्वं
 तीर्थेषु नास्माहंति कलासपि ॥ यो भ

वेत्सिद्धकवचः सर्वज्ञः सधवेध्रवं
 ॥ ४७ ॥ ईडं कवचमशास्त्राभवेत्क
 हंसमंडली ॥ कोटिकल्पप्रजप्ताः
 पिनमंत्रः सिद्धिदायकः ॥ ४८ ॥ गृही
 त्वा कवचं वत्समहीनिः सत्रियां कु
 रू ॥ त्रिसप्तकत्वोनिः संकः सदानंदे
 नलीलया ॥ ४९ ॥ राज्यं देयं शिशोदे
 यं प्राणदेयाश्च पुत्रकः ॥ एवं भूतं च
 कवचं न देयं प्राणसंकेटं ॥ ५० ॥
 इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे गणे
 शधंदेत्रीकृष्णत्रैलोक्यविजयक
 वचप्रदानं सम्पूर्णम् ॥ समाप्तः ॥ शु
 भम् ॥ सर्वदा सिद्धिरस्तु ॥ शुभम् ॥

श्रीगणेशायनमः॥ ॥ गुरुवाचः॥ ॥
 संप्राप्तं कवचं नाथ शश्वत्सर्वो गरः
 क्षणं॥ सुखदं मोक्षदं सारं शत्रुसं
 हारकरकं॥ १॥ अधुना भगवान्मं
 त्रं स्तोत्रं पूजाविधिं प्रभो॥ देहि म
 ह्यमनाथाय शरणं गतपालकं
 ॥ २॥ महादेव उवाचः॥ ॥ ॐ नमः श्री
 कृष्णाय परिपूर्णतमाय च॥ स्मरं
 त्प्रनेत्रमंत्रेण भज गोपि श्वरं प्रभुं
 ॥ ३॥ मंत्रे सुमंत्रराजो यं महात्सव
 दशाक्षरं॥ सिद्धो यं पंचलक्षणज
 पेन मुनिपूंगव॥ ४॥ तदक्षांशं चः
 हवनं तदक्षांसाभिप्रेचनं॥ तर्प
 णं तदक्षांशं च॥ तदक्षांशं च भोजं

नं॥ प॥ सुवर्णनां च शतकं पुरश्च
 राय दक्षिणं॥ मंत्रसिद्धश्च पुंसश्च
 विश्वं करजलं मुने॥ ५॥ शक्रपातुं
 समुद्राश्च विश्वं संहर्तुं मीश्वरः॥ पां
 नं भौतिकदेहेन वैकुण्ठं गंतुमीः
 श्वरः॥ ७॥ तस्य संस्पर्शमात्रेण पांड
 पं कजरेणुनां॥ फलानि सर्वतीर्था
 नि सदाः पूजावसुंधरा॥ ८॥ ध्यानं च
 सामवेदोक्तं शृणु मन्मुखतो मुने
 ॥ सर्वेश्वरस्य कृष्णस्य भुक्तिमुक्ति
 प्रदायिव॥ ९॥ नवीननीरदश्यामं
 नीलेंडीवरलोचनं॥ शरत्पार्दणं च
 न्द्रास्यं ईषदास्यं मनोहरं॥ १०॥ को
 टिकंदर्पलावण्यं सीलाधाम मनो

हरं ॥ रत्नसिंहासनस्थं चरत्नभूष
 णं भूषितं ॥ ११ ॥ दधत्तं कुंडपुष्पाः
 छांचूडांचन्द्रकवर्चितां ॥ प्रदक्ष्णाक्षिपं
 ती नभसश्चंद्रताशवितस्य च ॥ १२ ॥
 रत्नभूषणसर्वांगराधावक्षःस्थल
 स्थितं ॥ सिद्धं नैश्च मुनी नै देवे नैः
 परिते वितं ॥ १३ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशैः
 श्रुतिमिश्रस्तुतं भवेत् ॥ ध्यानेः
 ज्ञानेन तं ध्यात्वा चोपहराणि षोड
 स ॥ १४ ॥ दत्त्वा भक्त्या च संपूज्य स
 र्वतत्त्वं लभेत्पुमान् ॥ आठोपाश्र
 मासनं च वसनं भूषणं तथा ॥ १५ ॥
 गामर्घ्यं मधुपर्कं च यज्ञसूत्रमनु

तमं ॥ धूपदीपौ च नैवेद्यं पुनरा
 वसानं यकं ॥ १६ ॥ नानाप्रकारपु
 ष्यं च तां ब्रह्मचर्यासितं ॥ चंडनागु
 रुकस्तूरीडि व्यतलं मनोहरं ॥ १७ ॥
 ॥ भक्त्या भगवदे देयं मालं पुष्पांज
 लित्रयं ॥ ततः षडंगं संपूज्य पश्चा
 त्संपूजयेद्गुरुं ॥ १८ ॥ श्रीगणेशं
 सुगणेशं वसुदेवमानं मेव च ॥ ह
 रिमानं चंद्रभानं सूर्यभानं सुः
 भानकं ॥ १९ ॥ पार्श्वद्वयं वराहं सर्वा
 न्पूजयेद्भक्तिभावतः ॥ गोपिभ्य
 रीराधिको च मूलप्रकृतिमीश्व
 री ॥ २० ॥ कुंभं च कृत्स्नपूज्यां च
 पूजयेद्भक्तिपूर्वकं ॥ गोपगोपी

गणेशांतांमां ब्रह्माणं च पार्वतिं ॥
 २१ ॥ लक्ष्मी सरस्वती पृथ्वी सर्वदेवं
 नवग्रहं ॥ देवषष्टं समं भ्यर्च्यः
 पुनः षोडशवारकैः ॥ २२ ॥ पश्चादे
 वक्रमेनैव श्रीकृष्णं पूजयेत्सुधी
 ॥ गणेशं च दिनेशं च वद्विं विष्णुं
 शिवं शिवां ॥ २३ ॥ देशमभ्यर्च्य दे
 वषष्टं मिष्टदेवं प्रपूजयेत् ॥ गणे
 शं विष्णुना शायः आधिनः शाय
 भास्करं ॥ २४ ॥ आत्मनः शुद्धयव
 द्भिः श्रीविष्णुमुक्तिहेतवे ॥ ज्ञानाय
 शंकरं दुर्गापरमेश्वर्यहेतवे ॥
 २५ ॥ संपूजयेत्फलमिदं विपरी
 तमपूजने ॥ ततः कृत्वा परीरुत

मिष्टदेवं च भक्ति ॥ १६ ॥ सोत्रं च साम
 वेदोक्तं पठेद्भक्त्या च तच्छृणु ॥ ॥ श्री
 महादेव उवाच ॥ परब्रह्म परंधाम पर
 रं ज्योतिः सनातनं ॥ २७ ॥ निर्लिप्तं पर
 मात्मानं न मां मि सर्वकारणं ॥ स्थूला
 सूक्ष्मं तमसां गं सूक्ष्मात् सूक्ष्मतमं परं
 ॥ २८ ॥ सर्वदृश्यं मद्दृश्यं तं स्वेच्छाचारं न
 माम्पहं ॥ साकारं च निराकारं सुगुणं
 निर्गुणं विभुं ॥ २९ ॥ सर्वधारं च सर्वं च
 स्वेच्छारूपं न माम्पहं ॥ अतिवक्तव्यं
 यं वरूपं निरूपमं महत् ॥ ३० ॥ क
 शलरूपमत्यंतं विभ्रंतं प्रणमाम्पहं
 ॥ कर्मणः कर्मरूपं च साक्षिणं सर्व
 कर्मणं ॥ ३१ ॥ फलं च फलदातारं स

वरुणं नमाम्यहं ॥ श्रद्धापाताचसंह
 र्ता कलपामूर्तिभेदत ॥ ३२ ॥ नाना
 मूर्तिकलांशेनयः पुमान् सन्नमाम्य
 हं ॥ स्वयंप्रकृतिरूपश्चमाययावस्व
 यं पुमान् ॥ ३३ ॥ तपोपरः स्वयंशश्च
 तन्नमामि परात्परं ॥ स्त्रीपुंनपूंसकं
 रूपं यो विभक्तिं समा यथा ॥ ३४ ॥ स्व
 यं माया स्वयं मायी यो देव सन्नमाम्य
 हं ॥ तेजस्विनां रविर्यो हि सर्वजातिः
 पुत्रास्त्राणं ॥ ३५ ॥ जक्षत्राणं च यश्च
 दुस्तन्नमामि जगत्प्रभं ॥ तारणं सर्व
 दुःखानां सर्वकारणकारणं ॥ ३६ ॥
 धारणं सर्वविश्वानां सर्ववीजं नमा
 म्यहं ॥ रुद्राणं वैष्णवाणं च शानि

नां यो हि शंकर ॥ ३७ ॥ नागानां यो
 हि शेषश्च तन्नमामि जगत्पतिं ॥ प्र
 जापति यो ब्रह्मा सिद्धानां कपिलः
 स्वयं ॥ ३८ ॥ स्वायं भुवो मन्त्रनां च मान
 वेष्टु च वैष्णव ॥ नारीणां शत्रु रूपा च
 वक्ररूपं नमाम्यहं ॥ ३९ ॥ कृत्तनां
 यो वसंतश्च मानां मार्गशीर्षक ॥ ए
 कादशी तिथीनां च तन्नमामि स्वः
 रूपिणं ॥ ४० ॥ सागरः सरितां यश्च प
 र्वतानां हिमालय ॥ वसुंधरा सहिस्त्र
 नां तं सर्वं प्रणमाम्यहं ॥ ४१ ॥ पत्रा
 णां तुलसीपत्रं दारु रूपेष्टु चंदनं ॥
 वृक्षाणां कल्पवृक्षो यस्तं मामि जग
 त्पतिं ॥ ४२ ॥ पुष्पाणां पारिजातं च श

त्यानां धान्यमेव च ॥ अमृतं नमो वक्तु
 नां नाना रूपं नमाम्यहं ॥ ४३ ॥ ऐश्वर्य
 तो गजेंद्राणां वै न ते यश्च पक्षिणां ॥
 कामधेनुंश्च धेनूनां सर्वरूपं नमाम्य
 हं ॥ ४४ ॥ तैजसानां सुवर्णं च धनानां
 धान्यमेव च ॥ येः केशरी पशूनां च व
 ररूपं नमाम्यहं ॥ ४५ ॥ यक्षाणां च कु
 वेशो योग्रहाणां च वृक्षानि ॥ दिकाला
 नां महेंद्रश्च तं नमामि परात्परं ॥ ४६ ॥
 वदसंघश्च शास्त्राणां पंडितानां च
 रत्नानि ॥ अक्षराणां प्रकाशो यत्तं प्रधा
 नं नमाम्यहं ॥ ४७ ॥ मंत्राणां विसृष्टं
 त्रश्च तीर्थाणां जातु विस्वयं ॥ इन्द्रिया
 णा मनो यो हि सर्वश्रेष्ठं नमाम्यहं ॥
 ४८ ॥ सुदर्शनश्च शास्त्राणां आधिनां

वैष्णवो ज्वरः ॥ तेजसां ब्रह्म तेजश्च वरे
 ण्यं च नमाम्यहं ॥ ४९ ॥ निष्पकश्च व
 लवतां मनश्च श्रीभगामिनां ॥ काल
 कल्पयतां यो हि तं नमामि विलक्षणं
 ॥ ५० ॥ ज्ञानदाता गुरुणां च मातृरु
 पश्च वंधुषु ॥ मित्रेषु जन्मदाता यत्तं
 सारं प्रणमाम्यहं ॥ ५१ ॥ सिल्विनां वि
 श्वकर्मा यः कामदेवश्च रूपिणां ॥ प
 ति व्रता यः पत्नीनां नमस्यंतं नमाम्य
 हं ॥ ५२ ॥ प्रियेषु पुत्ररूपो यो नृप रु
 पो नरेषु च ॥ शालग्रामश्च यंत्राणां
 तं विशिष्टं नमाम्यहं ॥ ५३ ॥ कर्तृनां च
 जसूयो योगायत्री छंडसां च यं ॥ गं
 धर्वाणां चित्ररथस्तं गारिष्ठं नमाम्यहं
 ॥ ५४ ॥ जलेनैवैव रूपो यो गंधरूप

श्ररंधुषु॥ शब्दरूपश्रगगनेतं प्रश
 स्यं नमाम्यहं॥ ५५॥ क्षीरस्वरूपोगव्या
 नांप्रवित्राणां चपावके॥ पुण्यद्रनां
 चयत्नोयंतं नमामि शुभ्रप्रदं॥ ५६॥
 तृणां नांकूशरूपो यो व्याधिरूपं च
 वेरिणं॥ गुरुणां शान्तिरूपो यश्चित्त
 रूपं नमाम्यहं॥ ५७॥ ज्ञेयरूपो ज्ञान
 रूपसर्वरूपश्रयो महान्॥ सर्वानि
 र्वचनीयं चतं नमामि स्वयं विभूं॥
 ५८॥ प्रदनिर्वचनीयं यको वास्तवतो
 तुमीश्वरः॥ वेदानशक्त्या यं तो तुं जडी
 भूता सरस्वती॥ ५९॥ तं च वाङ्मनसो
 पारं को विद्वान्तो तुमीश्वरं॥ शुद्धनेत्र
 स्वरूपं च भक्तानुग्रहविग्रहं॥ ६०॥
 अतिवक्त्रमनीयं च त्रयामरूपं नमामि

म्यहं॥ दिनुजं मुरलीवक्रं किशोरं स
 स्मितं सदा॥ ६१॥ शश्वजोपांगनामि
 श्रवीक्षामा नं नमाम्यहं॥ राधया द
 क्षताम्बूलं भुक्तवतं मनोहरं॥ ६२॥
 रत्नसिंहासनस्थं चतुर्भुजं प्रणमा
 म्यहं॥ रत्नभूषणभूषाख्यं शोभितं
 श्वेतचामरैः॥ ६३॥ पार्षदप्रवरैर्गीयं
 कुमारैस्तं नमाम्यहं॥ वृंदावनंतरे र
 म्ये सोदरा समुत्सुकं॥ ६४॥ रासमंड
 लमध्यस्थं नमामि रसिकेश्वरं॥ श
 तभृंगे महासेले गोलोके रत्नपर्वते
 ॥ ६५॥ विरजापुलिनैरभ्येष्टं प्रणमा
 मि विहारिणं॥ परिपूर्णतमं शान्तं
 राधाकांतं मनोहरं॥ ६६॥ सत्यं ब्रह्म
 स्वरूपं च नित्यं कृतं नमाम्यहं॥
 श्रीकृष्णस्य तोत्रमिदं त्रिशोध्यै यः
 पठेत् नरः॥ ६७॥ धर्मार्थकाममोक्षा

एतं सदाः दाता च भारते ॥ हरिदास्यं हरी
भक्तिं लभेत्तोत्र प्रसादतः ॥ ६८ ॥ ईह लो
को जगत्पूज्यो विष्णुर्लभ्यो भवेद्भुव
सर्वसिद्धेश्वरः शान्तोऽप्यंतेयातिः हरीप
रं ॥ ६९ ॥ तेजसाय शशाभाति यथा सूर्यो
महिनले ॥ जीवन्मुक्तः कुरु भक्तः स
भवेत्त्रात्र संशयः ॥ ७० ॥ अरोगी गुण
वान् विद्वान् पुत्रवान्नवान् सुदा ॥
षंडमि तो दद्रावली मजोयायी भवे
द्भुवः ॥ ७१ ॥ सर्वज्ञः सर्वदश्चैव सदा
ता सर्वसंपदा ॥ कल्पवृक्षः समः शश्व
द्रवेत्कुरु प्रसादतः ॥ ७२ ॥ ईश्वरं क
थितं तोत्रं त्वंगच्छ वत्सपुष्करं ॥ तत्र क
त्वा मंत्रसिद्धिपश्चात्प्राप्य सिवां कि
तं ॥ ७३ ॥ त्रिः सप्तकृतो निर्भूयां कुरु
मृथी यथा सुखं ॥ ममाशिषा मुनिश्रे
ष्ठ श्रीकुरु प्रसादतः ॥ ७४ ॥

इति श्रीब्रह्मवैवर्ते महापुराणे गण
पर्वे दशमोऽध्यायः श्रीकुरु प्रसादतः
सम्पूर्णः समाप्तः शुभम् ॥ सर्वदा
सिद्धिरस्तु ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ वेदोक्तः ॥

नमो देवि महामाये दिव्योत्पत्तिक
रेश्वरे ॥ निर्गुणो सर्वभूतेश्चिमातः
शंकरकामदे ॥ १ ॥ त्वं भूमिः सर्वभू
तानां प्राणः प्राणवर्तानथा ॥ धीः
श्रीः कांतिः क्षमा शान्तिः श्रद्धामेधा
धृतिः स्मृतिः ॥ २ ॥ त्वमुदीयेऽहम
त्रा सिंहायत्री व्याहृतिस्तथा ॥ ज
यावविजयाधात्री लज्जाकीर्तिः
सुहादया ॥ ३ ॥ तां संस्तु मोक्षभुव
नत्रयसंविधानददायारसमु

तां जननी जनानाम् ॥ विद्यां शिवां
सकल लोकहितां वरेण्यां वागीज
वासनिपुणां भवनाशकश्रीम् ॥
४॥ ब्रह्मा हरः शौरि सहस्रनेत्रवा
ग्वद्वि सूर्या भुवना विनाथा ॥ ते त्व
त्कृताः सन्ति न तो न मुत्वा माता य
तस्त्वं ह्यिरजंगमानाम् ॥ ५ ॥ सकल
लभुवनमेतत्कर्तुं कामा यडा त्वं स
जसि जननि देवान् विष्णु रुद्रा जमु
ख्यान ॥ स्थितिलय जननं तैः का
र्यस्यैकरूपानखलु तव कथं
धिद्येविसंसारलेशा ॥ ६ ॥ न ते रूपं
वेतुं सकलं भुवने कोपि निपुणो
न नाम्नां संख्यां ते कथितुमिह यो
ग्योऽस्ति पुरुष ॥ यदल्पं कीलालं

कलधितुमशक्तः सत्तु नरः कथं
पाशवाशकलनचतुरः स्यादतः
मति ॥ ७ ॥ न देवानां मध्ये भगवति
तवानं तवि भवं विजानात्येकोऽ
पित्वा मिह भुवने कासि जननी ॥
कथं मिथ्या विश्वं सकलमपि वै
कारवयसि प्रमाणां न्वेन स्मिन्नि
गमवचनं देवि विहितम् ॥ ८ ॥ निरी
हेवासित्वं निखिलजगतां कारण
महोचरित्रं ते चित्रं भगवति मनो
व्यथयति ॥ कथं कारं वाच्यः सक
लनिगमांगो वरगुणप्रभावः स्वं
यस्मान्नवयमपि न जानासि पर
मम् ॥ ९ ॥ न किं जानासित्वं जननि
मधुजिन्मोलिपतनं शिवे किं वा

ज्ञात्वा विविदिषा मिश्र किं धुजित ॥
 हेरे किं वा मात दुरित जतिरेषा वल
 वती भवत्पा पाडा जे भजन निपुणे
 कास्ति दुरितम् ॥ १० ॥ उपक्षा किं ये
 यंत सुरसमूहेति विषमा हरे मूर्ध्ना
 ना शो मत मिह मरु श्रय जनक
 म् ॥ मरु दुःखं मात स्व मसि जनन
 के दकुशला न जानी मो मो ले वि
 घट ना विलंबः कथमभूत् ॥ ११ ॥
 ॥ ज्ञात्वा दोषं सकल सुरता पादितं
 देवि चित्ते किं वा दिष्मा वमा जनि
 तं दुष्कृतं पातितं ते ॥ विलोका किं
 समरजानितः कोपि गवेति वेगा
 के तु मात सव विलसितं नैव वि

प्रोत्रि भावम् ॥ १२ ॥ किं वा देत्ये
 : समरवितिते स्त्रीर्थदेशे सुरस्ये
 योरंतस्वा भगवति वरं लब्धं व
 द्विर्भवत्सा ॥ अंतर्धानं गमितम्
 धुना विस्तु शीर्षमवा निदधुं
 किं वा विगत शिरसं वा सुदेवं वि
 नोद ॥ १३ ॥ सिंधो पुत्रां रोषिता
 किं त्वमा द्रेक स्मा देनां प्रेक्षसे
 नाथ ही नाम ॥ दांतमते स्वां
 रा जाता पशधो व्युत्थाये न मो
 दितां मां कुरुष्व ॥ १४ ॥ एते सुरा
 स्वां सततं न संति कार्युषु मुः

स्वाप्रथितप्रभावाः॥ शोकार्ण
वातार्यदेविदेवानुत्थाप्यदेवं
सकलाधिनाथम्॥ १५॥ मूर्धा
गतः कौवहरेर्नविद्योनाम्नोः
ल्लुपायखलुजीवनेऽऽ॥ य
थासुधाजीवनकर्मदुःखातथा
जगज्जीवितऽऽसिदेवि॥ १६॥
ईतिदेविकोऽप्येवम्

सम्बत् १८६१ सालमिति श्रीशोः
जश्रुदि २ रोज ३ लिखीतं देवीय
सवतासः॥ शुभः शुभस्तुः॥ ॥

क पयुताद्वि विवासावका वल प्रवासा
नाम पायुते पयुते विवृते धुरेण्ये पायुते
मभूत पूर्ववर्तिता दुःपावनेनमा मुहुरा
न विवृते १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मा पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
विवासावका वल प्रवासा

जमा द
का ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
नलागीकोर्वा ईदवका आदि
गद विवृते विवृते विवृते
वाको पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
जगमाव विवृते विवृते विवृते

विवासावका वल प्रवासा
नाम पायुते पयुते विवृते धुरेण्ये पायुते
मभूत पूर्ववर्तिता दुःपावनेनमा मुहुरा
न विवृते १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मा पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
विवासावका वल प्रवासा

विवासावका वल प्रवासा
नाम पायुते पयुते विवृते धुरेण्ये पायुते
मभूत पूर्ववर्तिता दुःपावनेनमा मुहुरा
न विवृते १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मा पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
विवासावका वल प्रवासा

जमा द
का ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
नलागीकोर्वा ईदवका आदि
गद विवृते विवृते विवृते
वाको पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
जगमाव विवृते विवृते विवृते

विवासावका वल प्रवासा
नाम पायुते पयुते विवृते धुरेण्ये पायुते
मभूत पूर्ववर्तिता दुःपावनेनमा मुहुरा
न विवृते १० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
मा पुनरुत्तमभूत ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
विवासावका वल प्रवासा

